

jeg, at man maa indskrænke Nedsættelsens Bæring-
 hed, og jeg kan ikke se, at der er nogen Grund
 til nu at forlænge den. Derfor det skulde blive
 Tilfældet, hvad vel kan være sandsynligt, at Jøl-
 lesukkerfugerierne ikke kunne komme istand saa
 betids, at de kunne hjælpe paa næste Mars Høst,
 jeg mener Høsten i 1876; saa vil jo et fornyet
 Forslag om Forlængelse meget let kunne gaa igjen-
 nem i Rigsdagen, jeg tror, langt lettere, end der
 er Udsigt til, at det Forslag, som nu er forelagt
 af det ærede Flertal, vil kunne komme igjennem
 Rigsdagen. — Jeg har som Følge af, at Loven
 ikke blev færdig fra Rigsdagen inden 1ste April,
 været nødsaget til at gjøre en Forandring med
 Hensyn til Eiden, naar den skal træde i Kraft.
 Jeg har i saa Henseende foreslaaet, at den skal
 træde i Kraft den 1ste Juli. Grunden dertil er,
 at Toldvesenets Opgjørelse med Kreditoplaget
 falder kvartalsvis, og jeg tror ikke, at det har
 nogen Betydning, at Loven ikke er i Kraft i
 dette Hjerdingaar. Saaledes som Sukkerhøsten
 falder paa de danst-vestindiske Der, tror jeg ikke,
 at der inden 1ste Juli vil af dette Mars Høst
 indføres saa betydelige Kvantiteter, at det kan
 være en Gene, at de komme til at ligge paa
 Kreditoplaget indtil 1ste Juli. Forøvrigt skal jeg
 herved bemærke, at jeg selvfølgelig aldeles ikke
 fastholder stærkt, at det skal være 1ste Juli; der-
 som den ærede Minister ønsker en anden Dato,
 skal jeg være meget villig til at foreslaa den. —
 Det andet Spørgsmaal, som der er paa Vane
 ved dette Lovforslag, er Toldbeskyttelsen af raffi-
 neret Sukker. Det blev i det andet Thing ved-
 taget, at Toldnedsættelsen skulde være fra 13,5
 Ore til 12 Ore. Flertallet i Udvalget har nu
 ment, at denne Nedsættelse var for stor, og har
 derfor foreslaaet $\frac{1}{2}$ Ores Forhøjelse. Efter den
 Oplysning, som er fremkommen, tror jeg, at man
 kan paasta, at det Sukker, hvoraf Raffinaderne
 udbringe 1 Pund raffineret Sukker, indvindes ved
 en Told af 10,3 Ore; i det Dieblit Tolden an-
 sættes til 12 Ore, er der altsaa en Beskyttelse af
 1,7 Ore. Da det er en Fabrikation, som langt
 fra er ny og langt fra i sin første Udvikling,
 men som snarere maa antages at have naaet et
 temmelig høit Punkt, tror jeg ikke, at der er no-
 gen Fare for, at man ved en Nedsættelse skal
 skade denne Industri og navnlig virke saa skadelig
 paa den, at man derved kunde frygte for en stor
 Omvæltning. Jeg tror derfor, at man godt kan
 gaa ned til 12 Ore, da der saa alligevel vil
 være en ikke ubetydelig Beskyttelse endnu tilbage.
 Man har indvendt, at i Sydskand og maasse til-
 dels i Frankrig, er der en Udførselsogtjørelse,
 som omtrent vil blive 1 Ore, og at derved vil
 Beskyttelsen falde meget ned; men Beskyttelsen
 bliver dog $\frac{7}{10}$ Ore ligeoverfor udenlandske Fabri-
 kanter, og naar man ser hen til, hvad Tolden er
 paa det indførte Raasukker, bliver det $\frac{1}{10}$ Ore.
 Der er baade af Mindretallets Ordfører i det

andet Thing og ligeledes her ved første Behand-
 ling og nu af den ærede Ordfører omtalt, at hele
 Toldudvalget ifjor var enigt om at bestemme
 Tolden paa raffineret Sukker til 12 $\frac{5}{10}$ Ore.
 Da min ærede Sidsmand her tilhøre (N. Hansen)
 og jeg udgjorde Mindretallet i Toldudvalget og
 ikke stillede noget Forslag om at nedsætte Tolden
 paa raffineret Sukker, skylder jeg Thinget at for-
 klare Grunden dertil. Det Maal, vi havde i
 Toldudvalget, var at fremkomme med en hel Del
 Nedsættelser, men som dog ikke maatte løbe op
 til over 1 Million Rbd. udover den Nedsættelse,
 som var foreslaaet i det Forslag, som Finanz-
 ministeren havde forelagt. Derfor maatte vi op-
 give forskellige Toldsatser, uden at gjøre Forslag
 til deres Nedsættelse, fordi vi saa vilde være komne
 til en langt større Nedsættelse. Vi maatte holde
 os til, hvad der forekom os at være mest paa-
 trængende. Dette gjorde, at vi lode Sukker-
 spørgsmaalet aldeles uberørt. Indførselstolden paa
 Sukker er jo omtrent $\frac{1}{4}$ af den samlede Indførsel-
 stold; det er altsaa en saa betydelig Del, at,
 hvis vi havde foreslaaet betydelige Nedsættelser
 der, vilde vi mulig være komne til kun at holde
 os til disse Nedsættelser og til nogle enkelte an-
 dre, naar vi ikke skulde gaa betydelig ud over
 den Grænde, som vi ønskede ikke skulde overskri-
 des. — Med Hensyn til, naar denne Nedsættelse
 af Tolden paa raffineret Sukker skulde træde i
 Kraft, har jeg foreslaaet den samme Tid, som
 Nedsættelsen paa Mustovados atter skulde træde
 i Kraft, nemlig den 1ste Juli. Jeg tror ikke,
 forsaavidt jeg kjendte til Sukkeraffinaderierne, at
 de behøve noget længere Barfel, og navnlig maa
 de ved de Forslag, som have været paa de tidli-
 gere Toldlove om Sukkeraffinaderierne, være be-
 lavede paa at faae en Nedsættelse af den Beskyt-
 telse, de hidtil have haft. Jeg skal derfor anbefale
 de Forslag, som jeg har stillet til Lovfor-
 slaget, saaledes som det er indkommet her.

Adler: Skjøndt jeg hører til det Flertal,
 som er repræsenteret af den ærede Ordfører, er der
 dog Grunde, hvorfor jeg finder Anledning til at
 udtale mig personlig, og jeg skal med det Samme
 rette et Par Bemærkninger mod Begyndelsen af
 den ærede sidste Talers Foredrag. Han gjorde
 først Indvendinger mod den Form, hvori Lovfor-
 slaget kom; da den dog kun var en Forlængelse
 af en tidligere midlertidig Lov, var det løst
 at sætte hele Loven op i en ny Skikkelse, at for-
 andre hele Lovens Skelet. Men den ærede Taler
 maa jo huske, at det ingenlunde er en blot For-
 længelse af en midlertidig Lov, her er Tale om,
 men at der er kommet et meget betydeligt Spørgs-
 maal til, nemlig Spørgsmaalet om en Forandring
 i Tolden for raffineret Sukker. Det er dog en
 væsentlig Grund til ikke at sige, at det er en sim-
 pel Forlængelse af en tidligere Lov, naar Lovfor-
 slaget tillige opstiller helt nye Positioner. — Der